

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 10. Regis edictum de recipiendo Concordato

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

liberaturi. Cardinalis Boisius nomine Sæcul. XVI. A.C. 1517.
 Ecclesiasticorum, qui & ipsi ad conven-
 tum vocabantur, verba fecit: „ Præfens,
 „ inquit, materia totius Ecclesiæ Galli-
 „ canæ statum respicit, eo igitur non
 „ convocato, res dijudicari nequit. „ Di-
 splicuit Regi horum consilium, atque in-
 dignabundus respondit, aut ego vos pa-
 rere compellam, aut Romam ite, cum
 summo Pontifice rem acturi, huic vestræ
 repulsæ causas aut damnandas aut pro-
 bandas exponere debebitis. Mox Bail-
 letus Præses, Parlamenti nomine, repo-
 sult, se Regiæ suæ Majestatis volunta-
 tem Curiaë indicaturum, omnemque in
 hoc negotio navaturum operam, ut Deo,
 Regique plene satisfiat. Ampla prorsus
 promissio! cui Cancellarius subjunxit,
 hæc tua sententia mihi summopere pro-
 batur, Rexque (ita loquebatur Pratus)
 hoc negotium quantocius absolvi præci-
 pit, quapropter id ipsum & ego vobis
 injungo.

§. X.

*Regis edictum de recipiendo Con-
cordato.*

Soluto hoc conventu Rex die decima Pinsson. l. c. p. 731.
 quinta Maji Anno supra millesimum
 quingentesimo decimo septimo edictum
 Concordata continens promulgari jussit,
 quo

Sæcul. XVI. quo Parlamento, ceterisque omnibus Re-
A.C. 1517. gni sui Judicibus, ac justitiæ Ministris
 præceptum, ut hanc legem custodirent,
 observarent, juxta illam deciderent,
 ejusque executionem urgerent. Aliquot
 post diebus Borbonii Dux Franciæ Con-
 nestabilis, Joannes Albretus, Orvalius,
 & Pratus Cancellarius Regii Senatus Cu-
 riam ingrediuntur, ac congregatis om-
 nibus membris idem Cancellarius Re-
 gium diploma obtulit, in quo, ut fer-
 tur, Concordati sanctiones contineban-
 tur: demum vero magnam orationis,
 quam nuper coram Rege declamabat,
 partem repetiit, concludens, Regem
 omnino velle, ut Concordatum recipia-
 tur, atque in acta referatur, cum id re-
 gia sua Majestas summo Pontifici promi-
 sisset. Congregati sibi ad deliberandum,
 exiguum temporis spacium indulgeri sup-
 plicarunt, ast Cancellarius die quinta
 Junii denuo in charta pergamena Con-
 cordati librum, & alterum de revocatio-
 ne Sanctionis Pragmaticæ illis exhibuit;
 Leporius vero Regis Advocatus Regii ju-
 ris Cognitoribus, ipsoque Cancellario
 præsentibus Parlamenti Curiam rogabat,
 ne Ecclesiæ Gallicanæ libertatem, quæ
 nonnisi Pragmaticæ fulcro subsisteret, hu-
 jus legis abolitione everti paterentur; fir-
 mata enim Concordati auctoritate Reg-
 num pro Annatarum solutione ingenti pe-
 cunia-

cuniarum summa privatum iri ajebat, Sæcul. XVI. A.C. 1517.
 his addidit : quod ipse jamjam ab hoc pacto provocasset, ac appellationi suæ firmiter inhæsurus esset. Ergo ad discutiendam utramque Constitutionem plures nominantur Consiliiarii, nimirum Andreas Verius, Nicolaus Magister, Franciscus Loynes, & Petrus Prudhommus.

Jam decimus effluxerat dies, quo iidem Commissarii Curixæ referebant, quod Concordatum æque, ac Pragmaticæ revocationem examinassent, sed ad tanti momenti negotium absque aliorum auxilio viribus impares essent, proin rogarent, ut eis Præses, aliique Consiliiarii adjungerentur. Id quoque datum est eorum precibus, deputatique fuere Rogerus Barma Præses, Nicolaus Dorigni, Jacobus Menager, & Joannes Selva Consiliiarii, præter alios quatuor Inquisitionum Curixæ Præfectos.

Die vigesima sexta Junii Sabaudixæ Nothus Francisci I. Avunculus Regis nomine Senatum adiit, Regixæ suæ Majestatis literas exhibens, in quibus significatum, Regis voluntatem esse, ut post promptam deliberationem ad Concordati promulgationem procedatur; additumque, Regem velle, ut hisce consultationibus Avunculus ejus interesset, difficultates super ejusmodi publicatione intervenien-

Sæcul. XVI. venientes Regi relaturus. Displicuit curiæ, quod hisce congressibus ex Regis mandato Princeps, qui tamen de eorum ordine non esset, adesse juberetur: hinc Joannem de la Hage Inquisitionum Præfectum, & Nicolaum Dorigui Consiliarium ad Regem ablegant, qui cum debita submissione quererentur, atque exponerent, quod violentiæ speciem præferret, si judicium constantia cujusdam potentis, nec Parlamento aggregati Principis præsentia concutiatur. Deputati legatione sua functi Curiae retulerunt, quod Rex benignis quidem auribus Parlamenti querelas excepisset, hæc tamen subjunxisset verba: „ Si inter vos non, „ nulli dantur Viri prudentes, non de, „ sunt alii, qui stultorum more sine ratione toti in quæstus suos effunduntur. Par mihi cum ceteris meis Prædecessoribus auctoritas suffragatur; „ mementote, me Regem esse, sique „ Ludovicus XII. quosdam ex corpore „ vestro ob eorum repugnantiam exilio multavit, eos quoque, qui jussis „ meis morem gerere detrectabant, pari „ supplicio compescam; ad remotas variasque urbes eos ejiciam, alios vero „ substituam Viros probitate, ac virtute „ insignes. Volo igitur, ac jubeo, Avunculus meus consultationibus vestris interstit, ut rei gestæ testis, cujusvis vestrum „ strum

„ lrum confilia mentemque exploratam Sæcul. XVI.
 „ habeat. „ A. C. 1517.

§. XI.

*Senatus Sententia de Concordato
 non recipiendo.*

Parlamentum percepta Commissario- Dupin. Hist.
 rum relatione die decima tertia Julii Frag. Sanct.
 consultationibus suis initium dedit, atque & Concord.
 in illis, quæ Sabaudia Notho semper præ-
 sente, usque ad vigesimam quartam ejus-
 dem mensis perdurabant, tandem con-
 clusit, quod Concordatum nec publicari
 nec ad acta referri posset aut deberet,
 sed Pragmatica, ut prius, omnino reti-
 nenda, atque observanda sit, nec non ad-
 vocandæ forent Parisiensis ceteræque U-
 niversitates, ipsisque petita colloquii ve-
 nia protinus concederetur, demum a
 Pragmaticæ Sanctionis abrogatione pro-
 vocaretur, si vero Concordati promulga-
 tionem Rex urgere non desistat, tunc
 Ecclesiæ Gallicanæ comitia essent agen-
 da, Caroli VII. Regis exemplo, dum
 Pragmaticam condidit; interim Sabau-
 dia Notho integrum sit, quæ in conven-
 tibus eorum agitata fuissent, Regi inte-
 gra fide referre.

§. XII.